

זמני בניסת וצאת השבת

בניסת שבת: 17:02
שקיעה: 17:24
צאת השבת: 18:01
רבנו תם: 18:38

הזמנים לפי אופק נתיבות

אדר השבת

העלוך מודפס על נייר המוגדר ללא השיש החלולי שבת

העלוך מופץ ברכבות עותקים בארץ ובעולם מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

אין לקרוא את העלוך בזמן התפילה וספר תורה

האלון נרכש לפני שנים: מוצר בת נשימה - לבית או וסמחה בת נשימה - לבית כבוד

דיון הלכתי בשולחן השבת

שאלות ותשובות אקטואליות שהועלו על שולחן של גדולי ישראל ש"ס

האם מותר לקבוע שתי מזוזות בפתח כדי להוציא עצמו מידי הספק

שאלה לדיון: ידועה מחלוקת הפוסקים במרפסת שאינה פתוחה לחוץ אלא לבית בלבד, היכן יש לקבוע בה את המזוזה - האם מימין הכניסה מן הבית למרפסת, או מימין הכניסה מן המרפסת אל תוך הבית. ומנהג ירושלים לקבוע את המזוזה מימין הכניסה למרפסת, והנהגים כדעת החזון איש קובעים את המזוזה מימין הכניסה לבית.

והנה ר' נח משכיר את דירתו לתקופות ובכל פעם שמתחלף השוכר הוא משנה את מקום המזוזה לפי מנהגו, ולבו של ר' נח נוקפו על כך שמסירים את המזוזה וקובעים אותה מחדש, והוא מבקש להניח שתי מזוזות משני צידי הפתח [ויתנה שמניח לשם מצוה רק את המזוזה שחייב בה, והשניה תהא כמונחת בקופסה בעלמא] באופן שייצא ידי חובת כל הדעות ולא יצטרכו השוכרים לשנות את מקום המזוזה בכניסתם לדירה.

תשובה: הגאון הגדול רבי חיים קניבסקי שליט"א הורה שאין לקבוע שתי מזוזות משום "בל תוסיף", והכי נהוג עלמא. והגאון רבי שמאי גרוס שליט"א הראה לי מש"כ בזה בשו"ת שאילת יעבץ (ח"א סימן ע) וז"ל: ולכן מתחלה עשיתי בפתח שער ביתי הפונה לחצר, המזוזה בימין יציאה ולא השגחתי אפי' בהיכר ציר. כי דנתי פתח החצר כסתום למיעוט תשימושו, ושוב נמלכתי וצויתי לעשות מזוזה שניה בימין כניסה מהחצר בפתח שאחרי הבית שהיה היכר ציר מבפנים. וכן משם לבית המבשלים שהיה גם כן היכר ציר מבפנים. והצרכתיו כמו כן ב' מזוזות. מפני הספק הנ"ל, ע"כ. הרי שנקט בפשיטות שמתור לעשות מספק ב' מזוזות ואין בזה איסור משום בל תוסיף.

וכן כתבו בעל ערוך לנר בשו"ת בנין ציון (סימן ק) והגאון רבי יוסף חיים זוננפלד בשו"ת שלמת חיים (סימן קסח), ודימו דין זה למה שנהגו להניח ב' תפילין, רש"י ור"ת, ואין חוששין בזה לבל תוסיף מכיון שעושים זאת מספק. וכן פסק בשו"ת הרי בשמים (ח"ב סימן רכ). והגר"ח זוננפלד שם הזהיר שאם קובע ב' מזוזות יעשה זאת בצניעא.

לרפואת: בנימין חיים בן רחל בתושח"י

מפניני הפרשייה

"ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו"

בזמן שיש לבני ישראל רצון ונדיבות הלב לקיים מצוות לשם שמים, אומר השם יתברך: "לי תרומה - אני בא עלידייך לידי התרוממות. כשישראל עושין רצונו של מקום מוסיפים כח בפמליא של מעלה."

"ויקחו לי תרומה"

לי לשמי (רש"י)

הרבי מקוצק היה אומר:

"ויקחו לי, לשמי - תרומה" - שתקחו את שמי כשהוא מורם ונבדל מן העולם הזה...

בעל חדושי הר"ם ז"ל אמר על כך: "לי לשמי" - שאפילו לא תהיו מתכוונים, כי נתינותיכם תביאנה לידי השראת השכינה, אלא פשוט "לשמי" - משום שכך עלה רצוני...

הכוונה למלא את רצון השם גדולה היא מכל הכוונות הנשגבות והעמוקות ביותר...

"זהב וכסף ונחשת"

בעל החתם סופר זצ"ל מוצא כאן רמז מפליא, שאותיותיהן של שלוש מילים אלה מרמזות על כל ימות השנה שישנה בהם קריאת התורה:

ז' - היום השביעי, שבת; ה' - יום חמישי - בשבוע; ב' - יום שני בשבוע; כ' - כפורים; ס' - סוכות; פ' - פסח, פורים; ג' - נרות (חנוכה); ח' - חודש (ובכלל זה גם ראש השנה, שגם הוא ראש חודש); ש' - שבועות, שמיני עצרת, שמחת תורה; ת' - תענית.

ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא...

"ועשו ארון... אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו"

כל אמות הארון שבורות הן - שתיים וחצי, אחת וחצי. זה בא לרמז, כי תלמיד חכם חייב להיות שבור בעיני עצמו; עליו לדעת, כי עדיין עומד הוא במחצית הדרך וטרם הגיע אל השלימות...

אפשרויות לשליחת פתרונות:

א. במייל: 7665190@gmail.com
ב. בפקס: 08-9941870
ג. בפקס: 079-590-47-30 שולחה *2

צור התורה

חידה: היכן מצינו לשון אבידה על דבר המונח לפנינו?

פרס החודש: תו קניה מכובד! באחת מרשתות המזון + 4 זוכים בשובר מימשי יקרתי בחנות ביגוד [בסה"כ 5 זוכים]

תשובה לפרשת 'משפטים':
החידה: היכן מצינו זרות ככה? (לא בעל מום והינו כשר לעבודה)?
הפתרון: אם אכל מהאימונים עובר על לאו של זירות שכלפיים נחשב כזר. (מנחות ע"ד ע"א-ע"ב)

המדרג בחסות: ת"ת אשדוד | כל הלבוש לבן תורה במחירים מיוחדים
החוב: חסדא אשדוד | טלפון: 052-766-8251

העלוך להצלחת מר תומך סגרון ורעייתו תחי' ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מילת הצטרפות ל- keremyosef@okmail.co.il
לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454
ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

אספורה

סיפור לפנת

אמרי, אלוהים ואלהים יחד

סיפורי עם האבות והאמהות

בקשתי אמונה - וקבלתי

צדיקים ולנסות סגולות רבות. זכורני אותו מקובל גדול שהפצתי לקבל ברכתו והבטחתו, אולם הוא ייאש אותי בציינו שהוא לא רואה עוד עבורי סיכוי לזרע של קיימא, הוא אף הוסיף ואמר:

'אני מבטיח לך שלא יהיו לך ילדים לעולם! צדיק מפורסם אחר אמר לי ביגון: 'איני רואה לך ילדים, אולם על ידי שתעמיד תלמידים הגונים דורשי השם, יישאר לך שם ושארית לעולמי עדי!'

"דברי ייאוש אלה שנאמרו לי לאחר כמעט שלושה עשורים של תקווה כמעט אפסית, איימו לשבור את רוחי. הרי יש בדברים מעין אלה הנאמרים לאחר שנים רבות כל כך מבלי פתח של אור, כדי לשבור את לבו של אדם מן היישוב. אולם לי היה ברור שלא אתן לשום אדם או כח שבעולם לייאשני.

"התחזקתי בכל כוחותיי בהשם יתברך והצבתי נר לרגלי את דבריו של הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע ששאג: 'גוועלד, אין שום ייאוש בעולם כלל!'. ידעתי את אשר אמרו חז"ל: 'אפילו חרב חדה מונחת על

צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים, והחלטתי לקבל על עצמי תוספת תפילה: להתפלל מידי יום בדמעות שלישי על ציון מצבתה של רחל אמנו, גם היא הייתה עקרה שנים רבות עד שחסד שמיים השיגה וילדה את יוסף ובנימין, ולסיים שם את ספר התהלים כולו."

האדמו"ר שליט"א ממשיך ומספר איך נהג קרוב לשנתיים ימים לקרא את כל ספר התהלים בקול נהי בכי תמרורים אצל קבר רחל אמנו, והוא מוסיף ומספר: "לפני תום השנה השנייה, הגיע לידינו ספר בשם "שערו בתודה" (של הרב הצדיק רבי שלום ארוש שליט"א), והתחזקנו לומר רק תודות והודאות על כל השפע שה' השפיע עלינו, וגם על קושי זה.

"ואכן בי"ב אדר ב' תשע"א הגיעה הישועה הפלאית - פקד אותנו ה' בזוג תאומות". ומסיים האדמו"ר שבזכות הישועה הזאת הוא למד עד כמה אסור להתייאש, באף מצב שבעולם, וכן עד כמה גדולה כחה של תפילה, להתפלל שוב ושוב גם במשך כל כך הרבה זמן, כי בכחה של תפילת האדם לחולל נסים ונפלאות ממש.

יהי רצון שנזכה כולנו להתחזק באמונה שלמה, ונתבטל ממש לרצון אבינו שבשמים, ומתוך זה כימים ההם בזמן הזה יעשה אתנו הקב"ה נסים ונפלאות, ונזכה שישוב לציון ואל אמן ואמן.

האמת היא שכולנו חווים מידי פעם תחושת "חוסר אונים", אשר מביאה אותנו להרגשה חזקה ש"אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים", ותמיד מיד לאחר שחשים ש"אין עוד מלבדו" מגיע ניסיון מאוד קשה: האם נסמוך על בורא עולם שיעשה עבורנו את הטוב ביותר? האם נאמין שבורא עולם רוצה אך ורק בטובתנו? או שמא חלילה וחס תתגנב לליבנו תחושת כעס ותרעומת כלפי אבינו מלכנו.

דוד המלך ע"ה אומר בתהלים (ב'): "אספרה אל חק ה' אמר אלי בני אתה, אני היום ילדתיך, שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ". בספר "מבשר טוב" (עקבתא דמשיחא עמ' פג) מביא שדוד המלך רומז בזה דבר נפלא: "אני היום ילדתיך" - שכלל ישראל הם כנערים קטנים, שהנער אינו בוש לבקש מאביו כל דבר, ואביו שבשמים מבטיחו "שאל ממני ואתנה".

וממשיך ה"מבשר טוב" ואומר שעוד מרומז בזה, שישראל אינם מחזיקים עצמם בבחינת, כוחי ועוצם ידי", אלא הם בבחינת "היום ילדתיך", כמו נערים קטנים

שיודעים שאינם עושים שום דבר מצידם. ואם זוכים להגיע לבחינה זו, אומר הקב"ה: "בני אתה" - מאחר שאינך מחזיק מעצמך וכחך, אלא כבני שאני "היום ילדתיך" - משום כן "שאל ממני" מה שאתה רוצה ברוחניות ובגשמיות, ואתנה לך".

וזהו כמו שהאמא נותנת לתינוק שנולד את כל צרכיו, מפני שידועת האמא שהוא נטול כל עזרה עצמית וכל כולו אינו תלוי אלא בה, כמו כן כשישראל מרגישים שאינם תלויים אלא בו יתברך, וכמאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קל"א ב'): "אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי", אז הקב"ה עושה להם כל הצטרותם.

את כל מה שאמרנו כעת נראה בסיפור מיוחד ומחזק מכ"ק האדמו"ר מבקשי אמונה שליט"א, אשר כידוע הוא המתין לזרע של קיימא כשלושים ושתים שנה!!! עד שזכה באורח פלא בזוג תאומות. ממש בשנים האחרונות.

האדמו"ר שליט"א מספר עד כמה הם לא אמרו נושא ולא הפסיקו להתפלל ולהתחנן:

"אי אפשר לתאר את שברון הלב ואת הצער העמוק בו היינו שרויים, אקיינוסים של עוגמת נפש עברו עלינו כשהסכנה הגדולה שריחפה מעל ראשנו הייתה 'היאוש'. לא היה חסר מי שייאש אותנו, מאנשי רפואה עד מקובלים רואי נסתרות. אולם המשכנו כל אותן שנים להתפלל, לקוות, להתברך אצל

זכורני אותו מקובל גדול שהפצתי לקבל ברכתו והבטחתו, אולם הוא ייאש אותי בציינו שהוא לא רואה עוד עבורי סיכוי לזרע של קיימא

עניינים עבדתי גדרשו של עזרתי הגה"צ רבי משה אבן צירא שליט"א עתך השיעור השבועי

שיש לאדם אישה זוכה לקיים מצוות ואהבת לרעך כמוך

הנה שמעתי דבר נפלא, שהנה כתוב אצל יעקב אבינו ע"ה, "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" וכו', "ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה ומלאכי אלוקים עולים ויורדים בו" (בראשית כח, י"ב-יג), ואילו כשהוא יצא מחרן ובא לדרכו, נאמר "מחנה אלוקים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים" (בראשית לב, ג). אומרים חז"ל הוא ראה את המלאכים בהקיץ ולא בחלום. שואל ה"זוה"ק, למה כשבא לחרן ראה אותם בחלום ואילו כשיצא מחרן ראה אותם בהקיץ? אומר ה"זוה"ק, בגלל שבהלוח הוא היה רווק, ובחזור הוא היה נשוא. וכיוון שאדם נשואי הרי שהוא נמצא במעלה יותר גבוהה.

ויש להתבונן בדברים - שואל הגאון מווילנא זצ"ל - הרי למה אדם נשואי מעלתו יותר גדולה, משום שאנו מבינים שבעניין של קדושה אדם שאין לו אישה הרי שחסר לו בקדושה, ושאדם יש לו אישה הקדושה שלו היא שלימה, ואזי יש לו השגות יותר גבוהות. וכל זה אתה יכול לומר על כל העולם אבל לא על יעקב אבינו ע"ה, כי יעקב אבינו ע"ה היה עם סמל של קדושה גם עם אישה וגם ללא אישה, בגלל שהיה קודש קודשים, ועליו אתה יכול לומר שבלי אישה הוא לא בקדושה שלימה? אומר הגאון מווילנא זצ"ל דבר אדיר, כשיעקב היה ללא אישה הוא לא זכה לקיים את מצוות 'ואהבת לרעך כמוך' וכשהיה לו אישה זכה לקיים את מצוות 'ואהבת לרעך כמוך'.

ודבר זה מעורר פליאה, וכי 'ואהבת לרעך כמוך' זה דין עם האישה? אלא שהעיקר של 'ואהבת לרעך כמוך' זה עם האישה שיש לך בבית, שזאת היא שדואגת לכל צרכיך, ושם העדיפות הראשונה של קיום מצוות 'ואהבת לרעך כמוך'. נמצינו למדים, ש'ואהבת לרעך כמוך' זה הכלל הכי גדול ועוצמתי שיש, וזה כוונת רבי עקיבא 'ואהבת לרעך כמוך' - זה כלל גדול בתורה, שזה הדבר שכולל את כל המצוות.

"ואהבת לרעך כמוך"

שקול כנגד כל התורה כולה

מצאנו חיבור של סידנא בבא סאלי זיע"א בכתב ידו, שבו הוא מבאר את מצוות 'ואהבת לרעך כמוך' על כל התרי"ג מצוות, ומצאנו בכתבים רק קצו מצוות שנדפסו באהבת ישראל, וממילא כל התרי"ג כולו שקול כנגד 'ואהבת לרעך כמוך'.

וכמו שהרמב"ן ועוד מפרשים כוללים לנו את כל התורה בעשרת הדברות, כך גם 'ואהבת לרעך כמוך' כלול שם. והנה לנו עוד הסבר נפלא ברבי עקיבא שאומר שזה כלל גדול בתורה.

אספרה

סיפור לפתח

באפשרותכם לזכות את הרבים ללא כל מאמץ! אם אירע אתכם או מכירים סיפור מחזק שלחו אלינו בית 'אור השבת' רח' חזני 4, 1133 נתבות ולציין עבור 'אור השבת' או בפקס: 08-9941870

אמרי קודש בראי הפרשה

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ז)

בספר "דברי אגדה" (עמ' קסח) כתב, שהנה החפץ חיים היה אומר: כל יהודי אומר בכל יום בשירת אז ישיר "זה א-לי ואנוהו", ותרגם אונקלוס "דין אלקי ואבני ליה מקדש", היינו שכל יהודי מקבל על עצמו לבנות את בית המקדש (עין חומת הדת פרק ח').

הנה בימים הראשונים קיים דבר זה בבניין המשכן, ואחר כך בבניין בית עולמים, וכשחרב הבית אמרו רז"ל (מגילה כט, ע"א) "ואהי להם למקדש מעט, אמר ר' יצחק אלו בת' כנסיות ובית מדרשות שבבבל". ולכל יהודי ויהודי ישנה הזדמנות לתת ידו לחזק את דבק הבית, והוא יכול לקיים "ואבני ליה מקדש".

הנה בימי המלך יואש קרא המלך לחזק את בית ה', כי היה זקוק לחיזוק. והנה מזמן בנין בית המקדש בימי שלמה עד יואש, לפי סדר הדורות היה 155 שנים, ולפי האבנים שאנו רואים כיום מזמן בית שני, את אבני הכותל המערבי, מסתבר שבכוחם לעמוד הרבה יותר?

אלא משום דכתיב: "ויספון את הבית גבים ושדרות בארזים" (מלכים א', טו). התקרה הייתה ממבנה של עץ. ואף זה גופיה קשיא- והרי בימי שלמה שכסף זהב לא היה נחשב למאומה [מלכים א', י, כא]. וכי לא היה ביזו לעשות התקרה מכסף וזהב, למען יעמדו ימים רבים?

ועל כרחך שזה היה מחושב מראש, כדי לתת מזמן לזמן הזדמנות לבית ישראל, למען יהיה להם חלק ויד בבניין הבית, ויקיימו את אשר קיבלו עליהם: "ואנוהו- אבנה ליה מקדשא".

ולאחר שחרב הבית הלא אמרו רז"ל (ברכות ח, ע"א) ש"אין לו להקב"ה אלא ארבע אמות של הלכה בלבד", והמקומות הללו - בתי המדרשות - הם בית מקדש מעט אשר ביד כל אחד לקיים את "ואנוהו".

ואמרו חז"ל במדרש שהש"ר א, ד): "חזית איש מהיר במלאכתו, זה רבי חנינא, אמרו פעם א', ראה אנשי עירו מעלים עולות ושלמים, אמר, כולם מעלים שלמים לירושלים, ואני איני מעלה כלום [-שהרי כידוע, רבי חנינא די לו בקב חרובים מערב שבת לערב שבת (תענית כד ע"ב), ויותר אין לו כלום], מה אעשה, מיד יצא למדבריה של עירו בחורבה של עירו, ומצא שם אבן אחת, יצא וסיקרה וסתתה וכרכמה, אמר הרי עלי להעלותה לירושלים. ביקש לשכור לו פועלים, א"ל מעלים לי אתם את האבן הזאת לירושלים, א"ל תן לנו שכרנו 100 זוזובים ואנו מעלים לך את אבןך לירושלים. א"ל וכי מניין לי 100 זוזובים או 50 לתת לכם, ולא מצא לשעה, מיד הלכו להם. מיד זימן לו הקב"ה חמשה מלאכים בדמות בני אדם, א"ל רבי תן לנו חמישה סלעים, ואנו מעלים אבןך לירושלים, ובלבד שתתן ירך עמנו. ונתן ידו עמהם ונמצאו עומדים בירושלים".

בשעה שהתחיל לסתת את האבן, לא עשה שום חשבון איך תגיע האבן לירושלים, כי אילו היה פועל לפי המסיבות, היה נשאר בלי כלום. ועליו נאמר "איש מהיר" - בלי חשבונות.

ש"ד עשינו את שלנו, תקף עשה את שלך" (סליחות לחמישי) - כאשר האדם עושה את שלו, המסבב המסיבות כבר יעשה את שלו. אבל יש תנאי בדבר - "ובלבד שתתן ירך עמנו!"

גם בזמן הזה אפשר לקיים את המצווה של "ואנוהו- ואבני ליה מקדש" - "מעון אתה היית לנו בכל דור ודור", אלה הם הד' אמות של הלכה שאין לו להקב"ה בעולם הזה אלא הם.

הרהר וצפה

וויתור בתובלה של חיים

בס"ד גדולה כמו שאמרנו הם הצליחו לפגוע בו ולנטרל אותו במקומו ללא שביצע את זממו. "הם חיפשו את אותו בחור, ובסופו של דבר הם מצאו אותו. שמו של הבחור היה דוד הלוי אחד מבחירי ישיבת 'שובו בנים' ושאלו אותו מה בדיוק הסיפור. אמר הבחור לשוטרים, שבכל בוקר הוא יוצא מהישיבה לטבול במקווה, והיום ממש מחוץ לדלת המקווה הערבי מתנפל עלי בהפתעה מפיל אותי על הרצפה ושולף סכין ענקית, באותם רגעים של נצח ידעתי שלא אספיק לומר 'שמע ישראל' או לפחות ויודי קצר, תוך כדי מחשבות הוא פשוט קם ממני והתחיל לרוץ, וקמתי וברחתי.

"אבל אני יודע את הסיבה, ואספר לכם אותה", מספר הבחור, "העלות של המקווה הוא עשרה שקלים, והיה לי בכיס עשרים שקלים אחרונים ואחרי ששלמתי למכונה יצא לי עודף של עשרה שקלים. איך שבאתי להכנס למקווה בא אלי בחור שאני לא מכיר אותו ושואל אותי אם אני יכול להביא לו עשרה שקלים בגלל שהוא רוצה לטבול במקווה אבל אין לו כסף, באותם רגעים חשבתי בליבי שהרי אלו העשרה שקלים האחרונים שיש לי בכיס, ואי אפשר שבחור ישיבה יסתובב בלי שהיה עליו שום שקל בכיס, כי לפעמים בא לך איהה ממתק או איזה שתיה אז פשוט קונים..."

"אבל בכל מקרה שאלתי אותו מה קרה היום דווקא הוא רוצה לבוא למקווה הרי היום לא יום כיפור ולא ראש השנה? וענה לי אין הבדל ביני לבינך כמו שאתה כעת היית במקווה גם אני רוצה להיות במקווה.

"בתוך ליבי התנהלה מלחמה נוראית, לתת לו או לא לתת לו, אבל פשוט עשיתי צעד אמיץ ונכון והחלטתי שאני מתגבר על היצר ונותן לו את הכסף.

"איך שאני יוצא מהמקווה בא הערבי והתנפל עלי והסכין בידו ובמהלך לא מוסבר, (שכעת מובן גם לכולם) הוא פשוט קם ממני ורוץ אחרי השוטרים, ואין לי ספק שהוויתור והעניין של 'הנושא בעול חברו' הם אלה שהצילו לי את החיים!!"

וצריכים לדעת שכדי לקיים את מצוות צדקה לא צריך לתרום מבנה לעזר מציון בשביל שיתקיים 'צדקה תציל ממוות', אלא מספיק מלחמה בין היצרים שלך אם לתת או לא לתת ובסוף היה כאן ווויתור גדול ונתת אתה ורק אתה הרווחת ולא משנה אם זה שקל שניים או מיליון, בסופו של דבר נתינת הלב וכח הוויתור הם אלה שיקבעו את הליכי הרוחות של המצווה.

בימינו אנו נמצאים ממש בתקופה של דור המשיח כפי שאומרים כל גדולי ישראל, שהמשיח בפתח ולא רק זה אלא הוא גם דופק והוא מחכה שרק אנחנו, כן אנחנו, נבוא ונפתח את הדלת ונקבל את פניו.

אחת מהמידות שהעולם עומד עליהם, וגם הם מאחד מהמ"ח קנינים שבהם נקנית תורתנו הקדושה, זאת מידת הנושא בעול חברו. יש אנשים החושבים שהנושא בעול עם חברו זה מתבטא רק בנתינת כסף בעזרה להרים קניות, שתדעו לכם - קוראים יקרים - מצוות הנושא בעול עם חברו זה מצווה שאפשר לקיים אותה גם בשמיעה וחיוך. מה? כן!!

השכן בא אליך ומספר לך על הצרות שלו אל תגיד לי 'כפרת עוונות' או 'גם לי היה את זה ממש אתמול'... אתה צריך פשוט לבוא ולהשתתף בצער שלו, ואם יהיה צורך גם לבכות איתו... וזה הנקודה המיוחדת והבולטת של עם ישראל.

מספר מגיד המשרים הרב יעקב שי שליט"א, סיפור מדהים ממש פלא פלאים: "אני רוצה לפתוח בסיפור מיוחד ומרטיט שקרה לפני כחודשיים, בתאריך ד' בטבת תשע"ט, ברובע היהודי בירושלים. החצי הראשון הופיע בעיתונות אבל את החצי השני אני רוצה לומר לכם אותו כעת, בשורות שלפנינו.

"החצי הראשון הוא שבסייעתא דשמיא שני שוטרים הלכו ברובע היהודי ולפתע הם שומעים ריצה מאחוריהם, הם כמובן יכלו להמשיך בדרכם כי כבר מה יכול לקרות, אבל בורא עולם החליט שיעצרו ויסתובבו לאחור. ההסתובבות הזאת היא שהצילה את החיים שלהם פשוטו כמשמעו. מטר מאחוריהם עמד ערבי מחבל כשהוא חומש עם סכין שלופה ואש של שנהא בוערות בעיניו מתכנן לעשות את הצעד הבא ולרצוח את שני השוטרים הצעירים הללו. אבל רצון ה' נעשה ירו בו כדור וב"ה מת במקום. וכאן אני רוצה להמשיך לכם את החצי השני שהוא בעצם עיקרו של הנס.

"לאחר אותו מקרה בעת שהמטרה הסתכלה במצלמות הנסתרות המותקנות לאורך כל הרובע ראו דבר מעניין. הם רואים את הערבי עם סכין שלופה כבר מתחילת הרובע ובעת שחף על פניו בחור ישיבה פשוט בא הערבי דחף אותו והפילו על הרצפה, ובא לבצע את זממו.

"לפתע במהלך לא מוסבר (לכאורה, כך נראה אבל בהמשך נבין ביחד את הסיבה לכך) הוא מביט לעבר שני השוטרים שהיו במרחק של ארבעים מטר ממנו, ומחליט לעזוב את הבחור ישיבה ולרוץ לעבר השוטרים, וממש

עמדת שלום ומבורך

ניתן לשלוח אלינו תגובות הארות הערות חומרים וסיפורים למייל: or7148454@gmail.com

"ארבעה דברים צריכים היזוק" (ברכות)
ויהזוק בהם האדם בכל כוחו (רש"י)

היזוק

סיפורים מחפזים

מדור תמיהות וקושיות

אשכול יוסף

הגאון רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א

"ועורות אילים מאודמים ועורות תחשים"

ועצי שיטים" (ב"ה)

מאין היו לישראל עצי שיטים במדבר? פירש רבי תנחומא, יעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים ונטעם, וציוה לבניו ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים. [מדרש תנחומא סי' ט', רש"י].

למה יעקב אבינו השתדל להכין לבניית המשכן דוקא עצים ולא דברים אחרים כגון כסף ונחושת

או שמן למאוד?

יש להקשות למה בחר יעקב אבינו להניח את אבן הפינה של בניית המשכן בהכנת עצי שיטים לצורך בנייתו, ולמה לא דאג והשתדל לדברים מובחרים יותר, זהב כסף ונחושת, שגם הם הוצרכו לרוב לצורך בניית המשכן, או תכלת וארגמן תולעת שני ושש. ובפרט לפי מה שכתב האבן עזרא שהשש הוא הבד מין ממיני השתי לכן ואינו צבוע ונמצא רק במצרים, כמאמר הכתוב ביחזקאל (כ"ז ז') "שש ברקמה ממצרים". ויותר היה ראוי שיעקב היה משתדל להכין ולזמן כדי שמן למאור, בשמים לשמן המשחה ולקטורת הסמים, אבני שוהם ואבני מילואים לאפוד ולחושן, שכל אלו הם מהדברים המובחרים שהוצרכו למשכן, ואם כן למה נטפל יעקב להתעסק דוקא בהכנת עצי שיטים, הגם שהיו יכולים להשיגם מבלעדי מצרים?

עוד יש להוסיף ולהקשות למה הוצרך יעקב אבינו להוריד את אותם ארזים עימו למצרים, ולנטוע אותם שם, והלא כיון שידע שבנו יוסף הצדיק הוא השליט על כל ארץ מצרים, בודאי יזמן לפניו כל אשר יחפוץ, עצי שיטים כסף וזהב וכל טוב?

ישוב א'

נטל הארזים עימו בירידתו ממצרים להתעסק במצוה ויהיה לו שמירה

י"ל בס"ד שבכוונה תחילה נטל יעקב עימו את אותם ארזים למצרים, כדי שיהיה מתעסק בירידתו למצרים במצוה, ועל ידי זה יתקיים בו שומר מצוה לא ידע דבר רע (קהלת ח' ה'), כדרך שמצינו ששלוחי מצוה אינם ניוקים (פסחים ח: ועוד), שהרי כל הדרכים בחזקת סכנה (ירושלמי ברכות פ"ד ה"ד), וכמו שהיה מתחילה ירא לשלוח את בנימין מארץ כנען למצרים לפי יקראוהו אסון בדרך (בראשית מ"ב ד' ורש"י). לכך נטל עימו את אותם ארזים בשביל ליטוע אותם במצרים, ועל ידי זה יחשב כשליח מצוה. והורה לדורות אחריו שאף בניו ובני בניו שיעלו ממצרים לארץ ישראל ייטלו עימם את אותם הארזים, ויהיו גם הם עוסקים במצוה, ותגן עליהם המצוה שלא יינקו.

ישוב ב'

נטל עצים מנחל שטים להחליש כוחו הרע

בחי' הש"ך עה"ת כתב בשם מדרש תנחומא שהעצי שטים נקראו שטים כי היו גדלים בנחל השטים והמים של נחל זה היו מולידים רוח זנות, ונחל זה היה משקה לסדום ולכך היו אנשי סדום שטופים בזימה, ועתיד הקב"ה לייבשו שנא' (יואל ד' י"ח) "ומעין מבית ה' יצא והשקה את נחל השטים". ועל כן מרוב חיבתו של יעקב אבינו לישראל, צפה שעתיד הקב"ה לצוות לבניו לעשות משכן, ועקרו לעצי השטים מנחל השטים, ונטעם במצרים וציוה לבניו שכשיצאו יוליכום עימם, כדי שיהיה המשכן מאלו העצים ולא מארזים אחרים, שעל ידי זה יותש כוחו של נחל שטים כשיעברו בו בניו, שלא יכשלו בו, ואותם שנכשלו אחר כך בשטים היו מהערכ רב שלא נדבו תרומתם לבניית המשכן.

ניתן להשיג את הספר "אשכול יוסף" בפלאפון - 054-8460007

מעשה ברב גדול, חתנו של הנודע ביהודה, שכשהנודע ביהודה (רבי יחזקאל לנדא) היה כותב לו אגרת של דברי תורה, היה אומר 'ידי רועדות מעצם קדושתך ותורתך'. והפלא הגדול היה שבזמן שרבי יוסף, החתן, היה נותן שיעורי תורה בביתו - הייתה באה אשתו, פוגעת בו לעיני כל תלמידיו, ואומרת לו 'מי אתה בכלל שאתה יושב פה ונותן שיעורים? וכמוכן שהרב שתק, וגם לא הרשה לשום תלמיד שיגיב על הדברים. והנה הגיע זמנו של הרב להיפטר מן העולם, וכל גדולי הדור הגיעו להלוויה. גם אשתו הגיעה, ואמרה שהיא רוצה להגיד עליו כמה מילים. בלית ברירה הרשו לה לדבר, ואזי פתחה פיה בחכמה, ותורת חסד על לשונה, ואמרה לכל הקהל 'לפני שהתחתנתי עם הצדיק הקדוש הזה הוא עשה איתי תנאי, שאני אצטרך לבזות אותו ולפגוע בו כל פעם לעיני תלמידיו, שחם ושלום לא יבוא למידת הגאווה. וכל מה שדיברתי ופגעת בו בחייו - זה היה רצונו ולא רצוני'. ואז היא פנתה לבעלה ואמרה לו 'אנא ממך, תעשה סימן שזה נכון'. וכולם הסתכלו וראו את ראשו זז כאומר כן.

מעשה ברב בן ציון אבא שאול זצ"ל שהיה רגיל לתת שיעור בבית הכנסת 'אוהל רחל' בירושלים מדי שבת קודש. והנה שבת אחת אמר אחד התלמידים לרב כי יש אדם מסוים שמגיע לשיעור עם הרכב שלו ומחנה אותו רחוק. אמר לו הרב 'בשבת הבאה תעשה לי סימן מי זה, ונראה מה לעשות'. ואכן, בשבת הבאה, כשנודע לרב מיהו אותו אדם, החל הרב להראות לו אהבה יתירה, שיתף אותו יותר בשיעור והזמין אותו לבוא לישב בשורה הראשונה. כך היה, עד שהרב אמר לו 'תשמע, אני מאוד שמח שאתה בא לשיעור, ואני רוצה שתבוא ותשב לידי ממש'. האיש ניסה לסרב, אך הרב ביקש שוב ושוב, והאיש קם וישב ממש קרוב לרב. והנה באמצע השבוע בא האיש הנ"ל לרב בן ציון לביתו ואמר לו 'כבוד הרב, אני בכלל לא ראוי לכבוד הגדול שאתה עושה לי. ואת חטאי אני מזכיר היום, שלשיעור שלך הייתי מגיע ברכב בשבת. ומעכשיו, כבוד הרב, אני מבטיח להגיע רק ברגל'.

סיפר הרה"ק בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע, פעם אחת היה הרה"ק מבראדיטשוב זי"ע חולה מאד, והרופאים לא מצאו רפואה בדרך הטבע למחלתו, ישבו חסידיו בחדר הסמוך והתפללו לרפואתו. פתאום שמעו קול רעש, ופתחו הדלת ומצאו את הרה"ק מבראדיטשוב זי"ע שוכב על הארץ כי נפל, מיד מיהרו להרימו ולחזור להשכיבו, וחזרו לתפילתם כבראשונה. לא ארכה השעה ושמעו את קולו הק' שקורא למשמש שיביא לפניו מים ליטול ידיו, כי ב"ה הוטב לו. וכן היה, שעד מהרה הוטב מצב בריאותו, וחזר לאיתנו לגמרי. אחר כך אמר הגה"ק מבראדיטשוב זי"ע לחסידיו, כששמע מה שאמרו הרופאים שבדרך הטבע אין רפואה למחלתו (ל"ע), נזכר מה ששמע מהמגיד הק' ממעזריטש זי"ע, שמה דכתיב "הבוטח בד' חסד יסובבנו" (תהלים לב, י), אין הפירוש שהישועה בא כתשלום שכר בעד מדת הבטחון שבו, או כסגולה להמשיך נס חוץ לדרך הטבע, אלא שכן ברא השי"ת את טבע העולם, שהגבר אשר שם בד' מבטחו, פועל הנצרך לו וימלא ד' חסרונו. והמשיך לומר: מתוך כך חשבתי, הרי בכוחי להתחזק במידת הבטחון בהשי"ת, ועל ידי כך אוכל להמשיך ישועה בדרך הטבע, ולא אהיה בכלל הסומך על הנס. וכך עשיתי, ומתוך בטחוני על קמתי לירד מהמטה, ואמנם נפלטתי לארץ. שבתי והרהרתי, הלא בלי פסק דברי המגיד זי"ע אמיתיים ולמה לא נתקיימו בי, אין זה אלא כי אין בטחוני בשלימות ויש בו איזה פגם, על כן אתחזק עוד הפעם בבטחון שלם ואז בודאי אקום ברפואה שלמה. וכן עשיתי. ועל-ידי-זה תודה להשי"ת חזרתי לבריאותי כבראשונה.

[רבינו בעל מנחת אלעזר זי"ע היה רגיל לספר עובדא זו הרבה פעמים בעת שהלך לבקר חולים, ובפרט אצל חולים שהיו במצב קשה אשר היה נצרך לחזקם במדת הבטחון, ולהשפיע עי"ז רפואה בדרכי הטבע].

לעת זקנותו של רבי חצ'קל לויינשטיין, היה נעמד על הבימה בישיבת פוניבז' ואמר כך: "רבותי, נער הייתי וגם זקנתי [הוא היה קרוב לשנות התשעים], אני כבר מדבר עשרות שנים על ענין האמונה, ואני מרגיש שאם אני מסיח את עצמי כמה דקות מהאמונה, אני נופל ממדרגתי!"

זה דבר המשפט

השאלה היא לעיני ואין להחליט מנחה הדבה למעשה

מחיקת כרטיס זכרון
שאלה: מחקו לי בטעות כרטיס זיכרון שהיו בו תמונות משפחתיות בעל ערך רגשי רב, לכאורה אין לזה כל שווי מוחתי, אולם לנו יש לזה שווי רב, האם אוכל לתביע זאת בד"ת?
מצינו מחלוקת בפוסקים לעניין היקף חפץ משומש שאינו ראוי למכירה ובעליו משתמש בו, אם המזיק פטור מתשלום נזק. הנהיבות המשפט נקט, שמזיק משלם רק את השווי האמיתי של החפץ ולכן כשהחפץ אינו שווה כסף פטור דיני אדם. אולם יש מהפוסקים שנקטו שכיון שבעליו משתמש בו ואילו החפץ יאבד לו ייאלץ לקנות חדש, חייב בתשלום, וכן הביא הגר"ש אויערבאך זצ"ל.
ולכאורה היה אפשר לומר שדין מזיק כרטיס זכרון תלוי במחלוקת פוסקים זו.
אמנם נקטו הפוסקים, שאף אם נקוט שהמזיק חפץ משומש חייב, המוחק כרטיס זכרון פטור מיני אדם. משום כל חפץ משומש יש לו שווי בשוק, אלא שמחמת סיבה צדדית, שהחפץ משומש או שהבעלים עשו בו שינוי אין לו קונים בשוק. אך חומר השמור בכרטיס זיכרון כגון תמונה משפחתית אין לו כלל ערך בשוק, ורק לבעליו הוא יקר מחמת חביבותו.

השאלות מאת: הרב אלחנן רבינסקי- טוען רבני ומגשר.
מחכים לשאלותיכם: פקס: 077-5558847 או מייל: 7673564@gmail.com

הופיע בס"ד מחדש הספר

כרם יוסף "מגילה"

ועתה
נדפס מחדש
עם גמרא
מגילה

אוצר ענק של מאות קושיות ותירוצים
רבים שזורים בפנינים מתוקים

על כל מסכת מגילה, דף דף, 1000 עמודים! עם הסכמותיהם הנלהבות של גדולי הדור

להשיג בחנויות הספרים המובחרות / לבירורים והזמנות 054-84-60007/8 או 02-5373570

ירושלים: הספרייה הספרדית יחזקאל פינת דוד יפה נוף צומת בר אילן ספר הספרים צומת בר אילן הפצת ס. קודש שוק הבוכרים.

מלכות קודש שוורץ 1 שוק מחנה יהודה. ספרי מאה שערים מא"ש 15. ולדמן בהמ"ד בעלו. נווה יעקב תורג'מן, שדיקר 4/8 טל' 02-5834310

בני ברק: משפ' שבתאי ר' עקיבא 44 פינת הרב קוק, (מעל סלקום לשעבר), 03-5796146 **ביתר:** משפ' סימן טוב, רח' בן זכאי 7 - 02-5808831

אשדוד: כהן רובע ג' רח' האדמו"ר מבעלז 5/25, 052-7191877 **בית שמש:** שחמורוב 052-7606856 **אלעד:** דוד רח' יהודה הנשיא 84 ק"ג 054-84-23384

רכסים: משפ' כהן, רח' הערבה 5 פלא' 054-84-89162 **אשקלון:** חנות "מוריה" העבודה 28 **נתיבות:** משפ' אלפסי רח' חזני 4/1133 פל' 052-7148454

אופקים: משפ' חזן רח' יוסף קארו 55/4 טל' 08-9961507 **נתניה:** משפ' הרב ארביב, הפורצים 10/2 פלא' 050-41-36465

בין הנושאים הקשורים לפורים ו 26 תירוצים על קושיית העולם שגם קריאת מגילה תורה ולמה קורה לזה הגמי' ביטול תורה / מ"מ לרשע אם יצא ידי חובתו? / 32 תירוצים למה לא מברכים על מ"מ / היאך שלח רבה את אביי שהיה כהן ליתן מ"מ? / 7 תירוצים למה תיקנו לבסומי בפוריא / 13 ביאורים בעניין חייב לבסומי בפוריא עד דלא ידע / 7 תירוצים למה בלשצר שהשתמש בכלי המקדש מות, ואחשורוש מתה אשתו / 25 תירוצים למה לא גילתה אסתר עמה ומולדתה / 9 תירוצים למה לא הניח מרדכי לבגתן ותרש להרוג את אחשורוש / 21 תירוצים איך גזר מרדכי תענית ביו"ט א' דפסח / 7 תירוצים מדוע לא גירש מרדכי את אסתר שלא תאסר עליו ויוכל להחזירה / 23 תירוצים למה נסתלקה שכינה מאסתר שקראה לאחשורוש כלב / 9 תירוצים למה התחננה אסתר לבטל הגזירה למרות שמת המן / 5 תירוצים היאך הסתפר מרדכי ביו"ט שני של גלויות / 7 תירוצים היאך הסתפר מרדכי ע"י גוי / 22 תירוצים היאך שמח מרדכי על מפלת המן / 23 תירוצים למ"ד הרהור כדיבור למה השומע מחש"ו לא יוצא ידי"ח / 23 תירוצים מדוע אין קוראין מגילה מעומד כקריאת ההלל / 8 תירוצים למה לא נהגו לומר ארור אחשורוש... / 26 תירוצים היאך פורים שחל בשבת מאחרין הסעודה והלא בגמרא משמע שעושים בשבת! / 5 תירוצים היאך אמר המן ואם המלך "נוגע" בכוסו אינו שותהו והלא אין נעשה יין נסך בנגיעה / 6 תירוצים למה אחשורוש ביקש תחילה מחכמי ישראל שידונו את ושתי. / ועוד מאו נושאים מרתקים ומגוונים. אוצר ענק!!!

מתוך הסכמת מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א ראש ישיבת "הברון"

עברתי על חלק מהספר ומאד נהניתי ומיוחד הוא במינו שהוא מקיף כל המסכת כולה, ולא הניח דבר קטן או גדול שלא עסק בו, וערוך בשפה ברורה ובהירה המביאה אורה של המסכת לכל מעיין, ובודאי יהיה לתועלת מרובה ויעלה על שולחן מלכי רבנן ויתקבל בבתי המדרשות ובישיבות הקדושות.

גם אתה תפאר את סעודת הכורים עם סיום מסכת מגילה בעיניך!

**ועתה בדרך להרגיש עונג ומתיקות התורה בלימוד המסכת
עם הספר "כרם יוסף" על סדר הרה, הכולל בתוכו אוצר ענק!**

בין הנושאים הקשורים לפורים 📖 26 תירוצים על קושיית העולם שגם קריאת מגילה תורה ולמה קורה לזה הגמי ביטול תורה / מ"מ לרשע אם יצא ידי חובתו! / 32 תירוצים למה לא מברכים על מ"מ / היאך שלח רבה את אביי שהיה כהן ליתן מ"מ? / 7 תירוצים למה תיקנו לבסומי בפוריא / 13 ביאורים בעניין חייב לבסומי בפוריא עד דלא ידע / 7 תירוצים למה בלשצר שהשתמש בכלי המקדש מת, ואחשורוש מתה אשתו / 25 תירוצים למה לא גילתה אסתר עמה ומולדתה / 9 תירוצים למה לא הניח מרדכי לבגתן ותרש להרוג את אחשורוש / 21 תירוצים איך גזר מרדכי תענית ביו"ט אי דפסח / 7 תירוצים מדוע לא גירש מרדכי את אסתר שלא תאסר עליו ויוכל להחזירה / 23 תירוצים למה נסתלקה שכינה מאסתר שקראה לאחשורוש כלב / 9 תירוצים למה התחננה אסתר לבטל הגזירה למרות שמת המן / 5 תירוצים היאך הסתפר מרדכי ביו"ט שני של גלויות / 7 תירוצים היאך הסתפר מרדכי ע"י גוי / 22 תירוצים היאך שמח מרדכי על מפלת המן / 23 תירוצים למ"ד הרהור כדיבור למה השומע מחש"ו לא יוצא ידי"ח / 23 תירוצים מדוע אין קוראין מגילה מעומד כקריאת ההלל / 8 תירוצים למה לא נהגו לומר ארוך אחשורוש... / 26 תירוצים היאך פורים שחל בשבת מאחרין הסעודה והלא בגמרא משמע שעושים בשבת! / 5 תירוצים היאך אמר המן ואם המלך "נוגע" בכוסו אינו שותהו והלא אין נעשה יין נסך בנגיעה / 6 תירוצים למה אחשורוש ביקש תחילה מחכמי ישראל שידונו את ושתי. / ועוד מאו נושאים מרתקים ומגוונים. אוצר ענק!!! כ, 1000 עמודים! כולל מפתח ערכים מפורט לאלפי נושאים שונים.

הספר מעוטר עם הסכמותיהם הנלהבות של רבותינו גדולי התורה מכל העדות והחוגים

ניתן להשיג בנקודות המכירה של מכון "כרם יוסף" ברחבי הארץ:

ירושלים: הספריה הספרדית יחזקאל פינת דוד יפה נוף צומת בר אילן ספר הספרים צומת בר אילן הפצת ס. קודש שוק הבוכרים.

ספרי מאה שערים מא"ש 15. ולדמן בהמ"ד בעלו. נווה יעקב תורג'מן, שדיקר 4/8 טל' 02-5834310

בני ברק: שבתאי ר' עקיבא 44 פינת הר' קוק, (מעל סלקום לשעבר) 03-5796146 **ביתר:** סימן טוב, רח' בן זכאי 7 - 02-5808831

אשדוד: כהן רובע ג' רח' האדמו"ר מבעלז 5/25, 052-7191877 **בית שמש:** שחמורוב 052-7606856 **אלעד:** דוד יהודה הנשיא 84 ק"ג 054-84-23384

רכסים: משפ' כהן, רח' הערבה 5 פלא' 054-84-89162 **נתיבות:** משפ' אלפסי רח' חזני 1133/4 פל' 052-7148454 **אופקים:** הרב חזן רח' יוסף קארו

08-9961507 **נתניה:** משפ' הרב ארביב, הפורצים 10/2 פלא' 050-41-36465 **חול:** הפצה ראשית "מאזנים" (וגשל) 55/4 טל' 050-41-36465